

עמ"ת 395/10/21 - מדינת ישראל נגד יואב קולדין

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 395-10-21 מדינת ישראל נ' קולדין
תיק חיצוני: 459292/2121

בפני	כבוד השופט אהרון משניות
העוררת	מדינת ישראל
	באמצעות ב"כ עו"ד שירה רוג
נגד	
המשיב	יואב קולדין (עציר)
	באמצעות ב"כ עו"ד אושרי בן ישי

החלטה

בערר זה, ניתנה ביום 1.10.21 החלטה שדוחה את הערר שהגישה העוררת, תוך עיבוי מסוים של תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני שנקבעו בבית משפט קמא.

בשל קוצר הזמן נקבע בהחלטה כי הנימוקים יינתנו במועד מאוחר יותר, ועתה בא מועד הנימוקים, וקודם שאפרט את הנימוקים, אפרט בקצרה את החלטת בית משפט קמא, ואת טענות ב"כ הצדדים.

כתב האישום מייחס למשיב את העבירות הבאות: החזקת נשק שלא כדין בצוותא, התפרצות לבית כדי לבצע עבירה, החזקת מכשירי פריצה והסתהרות ברכב כדי לעבור עבירה, והכל בצוותא חדא עם נאשם 2 בכתב האישום שהוגש נגד המשיב, עם אחר שזהותו אינה ידועה וכן עם בת זוגו של נאשם 2.

הערר הוגש נגד החלטת כב' השופטת בונדה מיום 30.9.21, אשר הורתה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, ובפיקוח 3 מפקחים שאושרו על ידה לסירוגין, ביחד עם תנאים נוספים שנקבעו בהחלטה, תוך שהיא מציינת כי שירות המבחן לא שלל את האפשרות לשחרר את המשיב לחלופה, ככל והייתה מוצגת בפניו חלופה הרמטית, כלשונו של בית המשפט.

לטענת ב"כ העוררת, טעה בית משפט קמא בהחלטתו, מפני שלמשיב עבר פלילי מכביד, ובנוסף תלוי ועומד נגדו כתב אישום נוסף, שהוגש בבית משפט שלום בקריית גת, ובו הוא מואשם בעבירות של איומים ותקיפת בן זוג, ויש בכל אלה כדי ללמד על מסוכנותו של המשיב, במיוחד כאשר המשיב מואשם גם בעבירה של החזקת נשק שיש בה עילת מעצר סטטוטורית.

ב"כ העוררת טענה עוד כי נוכח נסיבות החומרה שבמעשיו של המשיב, היה על בית המשפט לבקש את עמדת שירות המבחן ביחס לערבים הנוספים, ומכל הטעמים הללו, עתרה ב"כ העוררת כי בית משפט זה יורה על מעצרו של המשיב בכליאה ממשית מאחורי סורג ובריח. לעומת זאת, ב"כ המשיב טען כי אין עילה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

כאמור בכתב האישום, המשיב מואשם בעבירות שבכתב האישום כמבצע בצוותא לפי סעיף 29(א) לחוק העונשין. בחינת העובדות, כפי שהן עולות בהחלטת המפורטת של כב' השופטת מיטל חלפון-נזריאן מיום 25.7.21, מעלה כי המשיב

שלפנינו לא פרץ בעצמו לבית שממנו נגנבה הכספת. כך עולה מתיאור האירוע כפי שתועד במצלמות האבטחה, כמפורט בסעיפים 26 - 29 להחלטה האמורה. חלקו של המשיב 1 הוא בהספקת כפפות וכובעים, ובהמשך גם מוטות ברזל (לומים), לנאשם 2 ולאחר, כעולה מסעיף 24 להחלטה.

אכן, אין בעובדה זו כשלעצמה כי למנוע ממנו להיות מבצע בצוותא של ההתפרצות ושל יתר העבירות שבכתב האישום, אולם יש בכך כדי להחליש את עילת המסוכנות הסטטוטורית כלפיו, בכל הנוגע לאפשרות שהיה מודע לכך שיש נשק בכספת, כשברור שהוא לא היה מעורב באופן ישיר בעקירת הכספת, ולא ברור אם היה מודע לכך שהפריצה כוללת גם את עקירת הכספת. בכל מקרה אין כל ראיה לכך שהוא היה מעורב בהסתרת הכספת לאחר הפריצה, או כי יש לו זיקה כלשהי לתוכן הכספת.

אשר לעבר הפלילי של המשיב, ציין בית משפט קמא בצדק כי מדובר בעבר ישן, ואכן בבקשת המעצר נכתב כי מדובר ב-9 הרשעות, אשר 8 מהן התיישנו בין השנים 2000 - 2007, וכי הרשעתו של המשיב בכמה עבירות חמורות, ובכללן עבירה של נשיאת נשק, הייתה בשנת 2007, והמשיב סיים לרצות את העונש החמור שנגזר עליו בתיק זה ביום 11.9.2012, דהיינו לפני כ-9 שנים. בנסיבות אלה, אני סבור כי חלוף הזמן מכהה במידה ניכרת את המסוכנות שנובעת מהעבר הפלילי של המשיב. כמו כן, גם התיק שתלוי ועומד נגד המשיב שבו הוא מואשם בעבירות איומים ואלימות כלפי בת זוגו, אינו מלמד על מסוכנות של המשיב ביחס לעבירות שבהן הואשם בכתב האישום נשוא החלטה זו.

זאת ועד, בתסקיר שירות המבחן נכתב בין היתר כי מאז שחרורו של המשיב מהמאסר בשנת 2011 (כך נכתב בתסקיר, אף שבסעיף 63 להחלטת השופטת חלפון-נזריאן נכתב כי שוחרר ממאסרו בשנת 2012), הוא מנסה לשקם את עצמו, לוקח אחריות על חייו ומחויב לילדיו. עוד נכתב כי **"ניכר כי מעצרו הנוכחי והרחקתו מילדיו ובת זוגו מהווים עבורו גורם מרתיע להתנהלות עוברת חוק. אלו מהווים גורמים מפחיתי סיכון ומסייעים לשיקומו"**.

לא למותר לציין בהקשר זה כי המשיב נעצר ביום 27.6.21, משמע כי החלטת השופטת בונדה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ניתנה לאחר שהמשיב היה עצור כבר למעלה מ-3 חודשים, ומדובר בתקופה משמעותית מאוד, שלפי קביעת שירות המבחן מהווה גורם מפחית סיכון.

אכן, שירות המבחן קבע כי בת זוגו של המשיב לבדה, לא תוכל לשמש מפקחת יחידה לאורך תקופה ארוכה, אך מסיבה זו בית משפט קמא הוסיף עוד שני מפקחים, אשר התרשם מהם לחיוב, לאחר שנחקרו ארוכות על ידו (עמ' 54 ש' 5 להחלטתו).

בעניין זה, טענת העוררת כי היה על בית המשפט להפנות את הערבים הנוספים לבדיקת שירות המבחן מעוררת תמיהה, מפני שבסופו של דבר הערכת שירות המבחן היא בגדר המלצה, וההחלטה נתונה בידי בית המשפט. לכן, מששוכנע בית המשפט כי מדובר בערבים ראויים, לאחר שחקר אותם ועמד על טיבם באופן בלתי אמצעי, לא היה צורך בהפנייתם לשירות המבחן, והדברים אמורים ביתר שאת כאשר העומס הרב המוטל על שירות המבחן ידוע לכל, ואין סיבה להעמיס על שירות המבחן משימות נוספות שאינן הכרחיות.

מכל הטעמים הללו, סברתי כי צדק בית משפט קמא כאשר החליט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בתנאים שנקבעו על ידו, אלא שלטעמי היה מקום לעבות מעט את התנאים הממוניים שנקבעו בהחלטה. לכן החלטתי במועד הדין לדחות את הערר, בכפוף להגדלת סכום הפיקדון, והכפלת סכום ההתחייבות העצמית וערבויות צד ג'.

בשולי הדברים אציין כי בהחלטתי במועד הדיון נפלה טעות סופר, בעמ' 4 שורה 24, שבה נכתב בטעות כי הוריתי שחרור המשיב, וצריך להיות כתוב כי הוריתי על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

המזכירות תעביר החלטה משלימה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"ב, 07 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.